

drejer sig om, er, at Militærvæsenet tilfredsstilles, saa kan de økonomiske Forhold i øvrigt være, som de være vil. Jeg indrømmer, at det er en Opfattelse, som jeg ikke tidligere har faaet Øje paa hos Venstre og dets Regering.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg vil jo da ikke haabe, at den ærede sidste Taler; det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), taler imod bedre Vidende. Paa den anden Side maa jeg gaa ud fra, at det ærede Medlem, naar han her optræder som Ordfører for sit Parti, har undersøgt de Forhold, han taler om. Han udtaler bl. a., at Militæret fra Regeringens Side i alle Henseender bliver tilfredsstillet. Men er det ærede Medlem da endnu ikke bekendt med, at hvis de af os foreslaaede Ændringer af de forskellige Lovsystemer, vi har, bliver gennemført, vil dette medføre en Nedsættelse paa ca. 7 Mill. Kr. i 1927—28. Har det ærede Medlem ikke undersøgt disse Forhold? Det synes jeg var hans Pligt. Men paa den anden Side, naar han altsaa ved Besked om, at der er foreslaaet Besparelser paa henved 6—7 Mill. Kr., saa er det mig ubegribeligt, at det ærede Medlem kan staa og tale her, som han gjorde for et Øjeblik siden. Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører (Maegaard) udtalte, at man ikke her kan sammenligne med de sociale Love, idet de militære Budgetter længe har været nedadgaaende, medens de sociale Udgifter ustandselig er steget. Hvad Mening er der saa i en Sammenligning? Jeg staar her med Tallene for Aldersrenteudgifter og Udgifter til Sygekasser og Arbejdsløshedskasser, og sammenligner man for disse Posters Vedkommende Udgifterne i 1913—14 med Udgifterne i det Aar, vi nu er inde i, bliver der en Stigning paa flere Hundrede Procent, medens derimod Militærudgifterne ikke en Gang er steget i Forhold til Pristallet. Hvad Mening er der saa i den Sammenligning, det ærede Medlem her anstiller? Det er en given Sag, at man ikke kan gaa frem efter en Lineal over hele Linien, men jeg vover at paastaa, at uhyre mange indenfor vort Folk efterhaanden vil indse, at Regeringen ikke er gaaet ensidigt frem med sine Nedskeringsforslag; men har taget Hensyn baade her og dér. Derfor tror jeg, at det Arbejde, der er foretaget i denne Vinter, nok skal kunne staa for Historiens Domstol. Det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at vor Samvittighed er i den mest fortræffelige Orden, i den Henseende behøver

det ærede Medlem ikke at bekymre sig det mindste.

Ordføreren (Maegaard): Jeg skal ikke forlænge Debatten synderligt, men vil dog sige, at det høje Ting sikkert har faaet et Indtryk af det ejendommelige og mærkværdige i den Stilling, det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) indtager til Militærvæsenet i al Almindelighed. Det ærede Medlem tilhører jo et Parti, som har en anden Plan for Militærvæsenet i Danmark, men dog en Plan, som gaar ud paa, at vi skal ofre gennemsnitlig noget over 20 Mill. Kr. om Aaret paa Militærvæsenet. Saa siger det ærede Medlem imidlertid, at Militærvæsenet det enkelte Aar maa rette sig efter, hvorvidt der er økonomisk Grundlag for at anskaffe det Materiel, som Hæren i den givne Situation har Brug for. Hvis det virkelig er det ærede Medlems Opfattelse, forstaar jeg saa godt, at det ærede Medlem i dette høje Ting kan foreslaa, at vi slet ikke skal anskaffe Materiel til den Hær, vi har, men var det saa ikke bedre, om det ærede Medlem stillede Forslag om, at alt Militærvæsen skal afskaffes, i Stedet for at anbefale, hvad han sikkert vil gøre om et Øjeblik, at vi skal have et Militærvæsen, der indbefattet Materiel koster omkring 20 Mill. Kr. om Aaret? Dette Materiel maa dog antagelig anskaffes. Hvis vi til sin Tid overfor det ærede Medlem og hans Parti vilde gaa hen og sige: I skal nok faa disse 3 000—4 000 Mand om Aaret, men anskaffe Vaaben og andet Materiel til dem gaar vi ikke med til, hvad vilde saa det ærede Medlem sige? Vilde det ærede Medlem saa ikke svare: Under saadanne Vilkaar betragter vi al Debat om disse Ting som fuldkommen ørkesløs, man misforstaar ganske Forholdet?

Veistrup: Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at det var uhyre Nedsættelser, der havde fundet Sted, og han nævnte Tallet 7 Mill. Kr. Den højtærede Minister tager imidlertid fejl, det er kun Udsættelser. Maa jeg spørge den højtærede Minister: Er f. Eks. de 2 Mill. Kr., der her er Tale om, ikke blot en Udsættelse? Man gaar jo ikke bort fra Beløbet. Er de 2 Mill. Kr. ikke indbefattet i de 7 Mill. Kr.? Og saadan er det hele Vejen; der er Tale om en Mængde Udsættelser, men man tager ikke Forsvarslovene op til Behandling og siger: Her kan der spares dette og hint. Nej, det er den store Forskel paa Militærlovene og de almindelige sociale Love: De sociale Love foretager man positive Ændringer i, men